

Universitätsbibliothek Paderborn

Margarita Evangelica

Essche, Nicolas van

Coloniae, 1545

D. Dominici Carthusiani exhortatio ad pœnitentiam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49323](#)

D. DOMINICI CAR.
thusiani exhortatio ad pœni-
tentiam.

Homo Dei creatura, Cur in carne moritu-
ra Est tam parua tibi cura De æterna glo-
ria? Illa quanta sit si scires, Præter eam
nil sitires, Nec mīdāha sic ambires Vana transi-
toria. ¶ Et si pœnas infernales Agnouisses, quæ
& quales, Tuos utiq; carnales Appetitus frage-
res. ¶ Et innumera peccata, Dicta, facta, cogita-
ta, Mēte tota consternata Merito deplangeres.
¶ Tot sunt gaudia sanctorum, Tot tormenta re-
probōrū, Quod immanitas amborū Nullo sen-
su capitur. ¶ Donec anima post mortē, Aut ho-
norum sumat sortem, Aut malorū ad cohortem
Improuise rapitur. ¶ Quādo caro sepelitur, Heū
de spiritu nil scitur, Vtrū gaudet an punitur, Nō
fit magna mentio. ¶ Luctus quidem simulatur,
Sed substantia vastatur, In propinquos genera-
tur Zelus & contentio. ¶ Mors est bonis, Mors
est malis, Sed sors nimis inequalis, Subinfertur e-
ternalis Vitæ vel interitus. ¶ Exequiæ si celebrā-
tur, Si vel noti conuiuantur, Nil defuncto suffra-
gantur, Si sit factus reprobis. ¶ Nullum tempus
pœnitēdi, Mora nulla reuertendi, Nec locus fu-
giēdi Misericordia supererit. ¶ Si vis sursum, detrahe-
ris, De abyssis extraheris, Iudici ut præsenteris,
Nec quicquā intererit. ¶ Si non Iesum dilexisti,
Nec Marię seruiuisti, Nec patronū quesiuisti Ti-
bi in subsidiū. ¶ Quis orabit pro delicto? Quis
spondebit pro cōuicto? Quis iudicio tam stricto
Fiet in præsidium? ¶ Pacis angeli astabūt, Sicut
scriptum est, plorabunt, Iustum tamen approba-

b bunc

hunc Iudicis sententiam. ¶ Et quod sonat magis
dure, Omnes Dei creature Aggrauabunt iusto
iure Ream conscientiam. ¶ Sed hec factis ex sce-
lestis Est suipius testis, Nullam iudicis in gestis
Intuens iniuriam. ¶ Tunc horrendi hinc torto-
res Tot incutunt terrores, Ut iam sentiens do-
lores Vertatur in furiā. ¶ Tunc a bonis repro-
bata In seipsa desperata Anima sic desolata In
profundum mergitur. ¶ Vbi chaos hoc firma-
tur Quod nūquam egrediatur, Sicut Abraham
restatur Huc illinc non pergitur. ¶ O quæ lin-
gua vel narrare, Vel quis sensus cogitare, Quis
vel audet numerare Mala multiplicia. ¶ Quæ
damnādis sunt parata, Et diuersis deputata Pro
ut singula peccata Exigunt & vitia. ¶ Sic nec
auris hic audiuit, Nec videre quisquam sciuit,
Solus qui in cœlis viuit Scit experientia. ¶ Quid
a malis liberati Et in gloria locati Ipsi possidēt
beati In Christi præsentia. ¶ Licet quiddam
mundæ mentes Inde gustent hic viuentes, Ta-
men quid sit nescientes Sunt quod fide viderint.
¶ Carne donec sint exutæ Cœlos intrent impol-
lute, Clare vident & tute, Quod ante credide-
rint. ¶ Vbi cōditoris sui Vultu semper possunt
frui, Felix prorsus illa, cui Visio conceditur. ¶ A
qua nunq̄ separetur, Sed perpetuo lætetur, V-
bi mali nil timetur, Nec quis ibi læditur. ¶ Il-
lic angelorum chori Sancti facie decori, V-
iuite & nunquam mori, Mortis nec memoria. ¶ In
æternum sed gaudere, Summo bono inhærere,
Cuncta bona possidere In æterna gloria. ¶ Sed
his paucis propalatis Partim tactis & narratis,
Quæ vel sanctis, vel damnatis Præparata legi-
mus. ¶ Nam prudentius agamus, Bona nobis e-
ligamus, In hoc mundo defleamus Mala, quæ
pere-

peregrimus. ¶ Non vivamus ut sumenta, Ne
pot mortem ad tormenta Veniamus ad lameis
ta Intolerabilia. ¶ Modo veniam precemur,
Mortem Christi veneremur, Ad superna præ-
paremur Desiderabilia. ¶ Ecce mundus eu-
nescit, Decor eius iam decrescit Et quotidie vi-
Jescit Fallax eius gloria. ¶ Quæ demergit ad in-
ferna, Ergo gloria superna, Vita nobis sempi-
terna, Iugis sit memoria. ¶ Ut defuncti suble-
uemur, Cum cœlestibus lætemur, Et in Dco
gloriemur Summe delectabili. ¶ Qui solus glo-
rificandus, Est amandus, & optandus, Laude-
que magnificandus Est interminabili. ¶ Quem
ordines angelorum, Chori laudant & sancto-
rum Animæque beatorum, Mundæ plus quam
specula. ¶ Uppsum & nos gratiosum Collauder-
mus speciosum Regnanteque glriosum Per
æterna secula, Amen.

bij EX